

fartyg, däraf 33 stora galärer mot Norrlands kustbygder, räknadt från Gefle och norrut. — I Maj 1721 visade sig den ryska flottan utanför Gefle, men där vågade sig ryssarne ej göra angrepp, då försvarsåtgärderna voro synnerligt kraftiga. De drogo sig därför norr ut mot Söderhamn, Hudiksvall och Sundsvall samt brände och plundrade i städerna och kustsocknarne.

Röfvarståget gick ständigt framåt, och den 29 maj på aftonen styrde de ryska fartygen mot Hernösand, rikt lastade med allehanda byte. I Hernösand voro de af fasa lamslagna inneväranne alldeles värnlösa, ty ingenting hade gjorts för att möta fienden.

Kosackhoparne drogo inåt landet, klädda i röda och grå kläder och gröna kappor för att plundra och bränna. En del tog vägen åt Säbrå, hvarest 65 gårdar brändes jämte prästgården, där biskop Göran Wallins nyss aflidna maka stod på bår. Kyrkan brändes ock ner. Vidare drogo röfvarhoparne till Stigsjö, der 7 gårdar brändes och till Häggdånger, der 39 gårdar brändes. Öfverallt plundring och brand!

Den 31 Maj ingo flera galärfartyg upp till Hernösand och landsatte trupper, som genast började sitt förstörelsearbete.

Natten ligger så ljus öfver Ångermanälvens vackra ådal. Knappast en krusning på älvens spegelblanka yta. Skogen utefter älven står mörk och i de enstaka stugorna här och hvar kunna endast de små barnen sofva. Gubbarne och kvinnorna hafva icke haft någon ro eller fått en blund i ögonen; männens bäddplatser äro tomma, budkaflen har gått från stuga till stuga, ty elden från vårdkasen söder om staden har varskott, att fienden är i antågande. Vårdkasarne öfverallt på bergen hafva flammats. Hvilket lif det varit på kyrkovallarne, dit männen samlats! Men ingen klagan. Man har klagat och gråtit så mycket, att tårarne sinat. Här och där åkallar man Gud, ropande till honom i den hårda krigsnöden. Någon tar upp en psalm och den ene efter den andre faller in, både unga och gamla. En underlig sång i